

Tam Thập Tam Cung

Chương 56

Bí Nhân Thân Phận

Nhan Mịch vội lýt mng ng ng, t m ng m i ng m l i hình nh trong g ng. ó là dung m o c bi t xanh xao c a m t ph n , b y gi ang m to hai m t, ho ng lo n r i b i, khóe mi ng kh tr xu ng toát lên nét âu s u bu n bã. G ng m t này, p vào m t ã khi n nàng c m th y Tri u phu nhân nh t nh là ng i a s u a c m, nóng n y a nghi.

Thi u n tay c m chi c l c, kh h i: “Phu nhân, hôm nay ng i mu n ch i ki u tóc th nào ?”.

Nhan Mịch buông g ng ng xu ng, xoay u nhìn nàng ta: “Nàng c ng cho r ng ta là Tri u phu nhân?”.

Thi u n m m c i: “Phu nhân, ng i hôm nay làm sao th ?”.

“Tuy ta không bi t chuy n này là th nào, nh ng ta th t s không ph i phu nhân nhà các ng i.” Nhan Mịch ch ng ng i d y nh xu ng gi ng, nh ng chân v a ch m t thì ã ng không v ng, ngã b t ra sàn. Sao l i th này? C cho nàng ã ngâm mình trong D Vong Xuyên lâu ngày, nh ng c ng không n n i c ng d y i vài b c c ng không có s c. Nàng thu n tay v l y bát thu c trên chi c t kê u gi ng, dùng s c ném m nh kh i c a, nh ng v t còn ch a k p ném kh i tay thì ã h t h i, bát thu c “xo ng” m t tí ng p xu ng m t sàn cách ó không xa, m nh s v b n ra tung tóe.

Thi u n kia v a v i vàng ng d y nàng, v a s t ru t lâu bầu: “C n th n, coi ch ng gi m lên ám m nh s . Phu nhân, ng i có b th ng ch nào không?”.

Nhan Mịch th n th nhìn bàn tay mình. Sao l i có th , n chút s c l c c n con này c ng không còn?

“Phu nhân, Mang Qu bi t ng i b nh ã lâu, tâm tình khó tránh kh i không c t t, nh ng ng i c ng ng mang thân th mình ra trút gi n ch . N u b th ng ch nào, Tri u tiên sinh s lo l ng y.”

c điều ng i tr l i trên gi ng, nàng nh t th i nói không nên l i. R t cu c ã x y ra tr c tr c âu, t i sao ang yên ang lành khi không nàng l i bi n thành Tri u phu nhân? T i sao m t m i nàng l i thay i hoàn toàn? Nàng còn nh rõ nh in, mình ang m i l i D Vong Xuyên, sau ó th y m t, bèn nh m m t ngh ng i m t lát, sao t nh d y thì ã ây?

N u nàng trong lúc vô th c ã qua kh i c u N i Hà, luân h i n phàm gi i, th thì áng l ph i không nh c b n thân là ai r i ch ?

Tất cả chuyện này, rốt cuộc là thế nào?

Nhan M còn chưa kịp tra ra manh mối gì thì bỗng có phòng cốt kết hé mở, và Tri u tiên sinh kia bỗng bước ra, thân người cao thẳng, mặt mũi tuấn tú: “Mang Qu, ta sai người trông nom phu nhân có mặt lúc, sao lại đi lên thế này?”. Y rướm mồ hôi qua cằm nhợt nhạt, rồi nhìn xuống, ánh nhìn chạm rãi lướt qua Nhan M, cuối cùng dừng lại trên người thi u n kia.

Vào lúc ánh mặt trời tắt qua, Nhan M bắt chợt thấy lòng mình chút sững sờ.

Thi u n mang tên Mang Qu bỗng giật thót, lập bập bõm miệng: “Nô... nô... nô... lập t c, lập t c thu dọn ngay đây...”. Cô bé gợn nhợt nhạt đứng lên, cúi xuống nhìn qua người đàn ông họ Tri u ra khỉ c a.

Tri u tiên sinh bước vào phòng, tay áo phất qua chiếc ghế dựa mọt tròn t c nh gi g, rồi chầm rãi nhấc vạt áo người xuống, chau mày hỏi: “Sao yên lặng thế, sao không nói gì?”.

Nhan M siết chặt tay, khó khăn lắm mới nén cơn giận: “Vả này ta đã nói với ngài rồi, ta hoàn toàn không phải phu nhân của ngài, rốt cuộc ngài còn muốn ta thế nào?”.

Người đàn ông họ Tri u cụp mắt xuống, chầm rãi nói dè dặt: “Nàng mặt mình yên tâm lúc này, ta không quấy rầy nàng nữa”.

Nhan M phẫn nộ nói là gì nỡ gan, hắn không thể chấp lời chỉ c g ng ng kia n n th t m nh vào tên họ Tri u m y phát, nói không chừng có thể n n t nh y, nhưng cuối cùng vẫn g g ng mình nín nhịn: “Ta không biết vì sao dung mạo của mình lại bị biến thành như thế này, nhưng ta chắc chắn không phải phu nhân. Hai người đã là phu thê, vậy thì ngài hãy thử nhìn nhận thực tế tính khí của ta và tôn phu nhân không giống nhau”.

Người đàn ông họ Tri u n a câu không th t, t nhiên bước đi b c c a, mở cửa phòng nhìn ra ngoài.

Nhan M cuối cùng đã hết kiên nhẫn, giận dỗi quát lên: “Ông rốt cuộc đã nghe thấy chưa?”.

“Nghe thấy rồi.” Tri u tiên sinh ngoảnh đầu sang, nhợt nhạt nói, “Phu nhân, ta thấy nàng êm qua hẳn là đã mất trí, vậy nên là nên tìm cách chữa trị. Có chuyện gì mai hãy nói”.

Nhan M thấy ánh giá tính khí mình xưa nay không nên, nhưng hi vọng gì lại giận n u nóng h ng h c, óc bứt t ng c n: “Ông cần biết không hãy nghe ta nói, toàn phần m y l i nh m nhí tr l i cho có l !”.

Nàng v a d t l i, mặt g g ng m t ph n trung niên có ph n phát t ng ã thò vào, nho nh mi ng c i nói: “Tri u phu nhân, t ng công cô thế cô nh v y, ng lúc nào cũng n i gi n v i ngài y n a mà. C ng may Tri u tiên sinh tính khí t t, chắc hẳn là người khác xem, chừng nào tìm được người khác rồi y ch ”.

Nhan m t c n nói không nên l i.

C a phòng “c ch” m t ti ng khép l i, ch nghe gi ng ng i ph n trung niên ban nãy kh nói: “Tri u tiên sinh, ta th y b nh tình c a phu nhân ngài ngày m t nghiêm tr ng r i, m i ngày c phát tác là l i làm m lên...”.

Nhan m ng i bó g i trên gi ng, g ng h t s c khi n b n thân bình t nh l i.

Chuy n ã th này, nàng có t c iên lên c ng vô ích. Hu ng h trong vì c này, nh t nh còn có i m khác th ng nào nàng ch a ngh n.

V n nàng m t chút c ng không c n b n tâm vì chuy n này, th ng th ng b i là xong, kh n i hi n gi nàng n s c xu ng gi ng i l i c ng ch ng còn, b t lu n th nào c ng không i c bao xa. Hi n gi nàng tiên t ch ã ch ng còn, ch tiên thu t h c c ngày tr c c ng không dùng c, ngh n úng là h a vô n chí.

Nàng ch m rãi ng m l i m i vì c x y ra tr c ó. T khi m m t t nh d y, ng i u tiên nàng nhìn th y là ng i àn ông h Tri u kia. Y b ng m t bát thu c n cho nàng, n u y th t s có d ng ý khác, v y bát thu c kia nh t nh có i u quái l . Tuy nàng ã b quá n a nh ng dù sao c ng u ng h t m y ng m, th thì hi n gi không còn s c l c r t có th chính là do bát thu c kia. Sau ó nàng còn u ng m t c c n c, ph i ch ng trong c c n c này c ng có i u không n?

Ng i àn ông h Tri u này làm v y r t cu c vì c gì? Vì sao dung m o nàng l i hoàn toàn thay i? N u ch vì y th ng nh ái thể, th vì sao l i ch n trúng nàng, ngo i hình nàng th t s không gi ng gì m y v i Tri u phu nhân.

N u nàng suy lu n th này là sai, th thì còn có th là nguyên do nào n a?

Nhan m nhìn m t tr i ang l n xu ng ng tây ngoài c a s , thi u n tên Mang Qu tay b ng th c n b c vào kh bày a và bát a lên bàn, r i nh xoay ng i ra c a. Nhan m ch t n y ra m t ý t ng, bèn c t ti ng g i: “G ng ã”.

Mang Qu t c thì d ng l i, xoay u m m c i: “Phu nhân còn có i u chi c n d n?”.

“Phi n mu i rót giúp ta m t c c n c mang sang ây.”

Mang Qu r t nhanh nh n vâng l i, l p t c rót m t c c n c mang n bên gi ng. Nhan m ón l y c c n c, mi ng nh p m t ng m, r i a ng c l i chi c c c cho cô nàng: “Ta th y mu i c ng khát r i, u ng chút n c i”.

Có l v Tri u phu nhân kia tr c ây c ng th ng có nh ng hành ng quái g , th nên ánh m t thi u n thoáng chút ng v c, nh ng sau v n h p li n m y ng m u ng s ch h t ch n c trong c c.

Nhan m kh ng nh trong n c không có v n , bèn g t u b o: “Mu i ra ngoài c r i”.

Mang Qu kh cúi ng i, ch m ch m lui ra, nh tay khép c a phòng l i.

Nhan m ch ng c m ngh ng i, hi n gi có m t kh n ng nàng có th ngh t i, ó là Tri u tiên sinh kia nh n nàng làm thê t th t ra là có lý do không th ti t l . ã là phu thê, có lý nào n i ph ng c ng không nh n ra.

Ng i àn ông h Tri u này luôn gi thái i m t nh, mu n l n ra manh m i e c ng không d , nh ng còn thi u n tên Mang Qu kia, nói không ch ng có th dò ra chút u m i.

V n trong lòng nàng v n còn è ch t m t n i au âm , t i t i lui lui v n còn v ng b n v i o n nghi t duyên trên Thiên ình kia, nh ng hi n gi nàng ã t m th i quên i vi c y, t p trung vào s vi c quái g tr c m t.

Nhan m ngoái u, trông th y ch u lan trên chi c t kê c nh u gi ng, mi ng l m b m nói: “V n là ph i trông c y vào mày r i...”.

Mu n thoát kh i tình c nh tr c m t, vi c tr c tiên ph i làm chính là gi cho u óc t nh táo.

Nhan m n m im trên gi ng, nh m m t gi cho u óc thanh t nh. Hi n gi vi c nàng bi t c ít n th m th ng, b t lu n nàng có ngh thêm th nào c ng ch d n n m t m suy oán. Mà ã là ph ng oán thì ph i có c n c m i t chân c n i m then ch t, n u ch oán già oán non ng c l i s d n b n thân i ch ch h ng.

Nàng không kh i ngh , hi n t i b n thân th này ch ng khác nào tay th s n ang i con m i, ho c gi , th t ra nàng chính là con m i ang lách tránh nh ng c m b y c a tay th s n, song ph ng i u, ch c ch th i c hành ng.

Ch p m t tr ng canh th nh t ã vang, b n b l ng im nh t . B ng Nhan m nghe th y m t chu i ti ng b c chân khe kh , l p t c d ng tai t p trung nghe ngóng.

Ti ng chân bên ngoài t nhiên im b t, có ng i kh c t ti ng h i: “Phu nhân ã ng ch a?”. Ng i lên ti ng chính là v Tri u tiên sinh kia. Mang Qu l p t c áp l i: “ ã ng c m t lúc lâu r i , tiên sinh ng i có mu n vào xem th phu nhân không?”.

Nhan m t c thì d ng c tóc gáy. Thân ph n hi n gi c a nàng là Tri u phu nhân, th ch ng ph i s chung ch n chung g i v i m t k hoàn toàn xa l ? Tuy gi a phu ph v i nhau ây là m t vi c h t s c bình th ng, nh ng v n là cho t i hôm nay nàng m i bi t ng i àn ông h Tri u này, ng nói n vi c xem ông ta là ch ng mình, n i ch b t u b t ép b n thân ngh v y thôi ã khó r i.

B ng i m t lúc, ch nghe Tri u tiên sinh u u c t gi ng: “ ã ng r i, th thì ta không qu y r y nàng n a. Ng i c ng ng s m i”.

M t chu i ti ng b c chân i xa d n, riêng ng i còn l i v n ng yên b t ng.

Nhan m vô cùng buồn bã.

Ngồi kia chêng bên ngoài mặt lúc, rí cêng xoay ngó i i khi.

Vì c này th t s i ng c v i d li u c a nàng.

Th là tình trng ngoài ý muốn này kéo dài suốt n m, sáu ngày, Nhan m không m gây s n a, có thể c n d n n thì kéo l y Mang Qu cùng n, n u là ng i àn ông h Tri u kia ích thân mang n thì thà nh n ói c ng không buồn ng a. Riêng v i ch thu c s c c cách ngày mang n, nàng tr c m t Mang Qu u ng c vài ng m, còn l i nhân lúc cô bé không chú ý h t vào ch u lan c nh ó.

C th làm thân v i Mang Qu c ít nhi u, nàng bèn b t u kín áo dò la lai l ch c a v Tri u tiên sinh kia. Ti c là nh ng vì c Mang Qu bi t c không nhi u, g t i g lui ch ng qua c ng ch moi c cái tên c a ng i này là Hoàn Khâm.

Tri u Hoàn Khâm, Tri u Hoàn Khâm, Nhan m nh m i nh m l i m y l t cái tên này, g n nh có th kh ng nh mình là l n u tiên nghe th y.

ã không dò la c gì t trên ng i y, th thì tìm ra n i này r t cu c là âu tr c v y. Ng âu Mang Qu m t mày khó x , ch c nói l i thôi, dung m t ánh m t có th dùng t âu lo t nhìn nàng.

Nhan m b cô nàng dùng lo i ánh m t này nhìn n gai ng i. Mang Qu tu i i nh h n nàng nhi u, g y bé, r t r è, tay chân tháo vát, i ng th ng xuyên cúi g m m t, ngày th ng c ng không nhi u l i, v n m t cô bé th này áng ra r t d khi n ng i khác m i lòng th ng, nh ng Mang Qu l i th ng xuyên b b t n t. N m thì m i h a ra ngoài mua ít , tr v ng i ng m m t m i u nhem nhu c c .

Nhan m th y b d ng này c a cô bé bèn h i han m y câu, k t qu Mang Qu m t mày c kinh vì c chi u c .

L nào Tri u Hoàn Khâm tr c nay không bao gi buồn h i han n nh ng vì c này?

Cho dù ch là m t ti u nha hoàn trong nhà, nh ng t t x u gì c ng ph c v y ân c n chu áo, y b o gì c ng không nói thêm n a câu l p t c i làm, Nhan m c m th y n u i l i là nàng ch c ch n không c ch m ch nh v y.

Hin gi Mang Qu vì câu h i c a nàng mà khó x , Nhan m trong lòng ã rõ, bèn l p t c b o: “B i, ng i không muốn nói thì thôi v y, th t ra ta c ng không ph i r t mu n bi t”.

Ph n ng c a Mang Qu v a khéo ch m ph i tâm s trong lòng nàng. Cô bé không ch u nói, ho c gi là, không dám nói, cho th y bên trong vì c này có i u b t n. Th t ra cho dù cô bé không nói, Nhan m c ng không c n ph i s t ru t nàng ã c m giác c th tr ng mình ang t ng chút m t h i ph c, khi không

có ai nài nung u t a vào bàn t ch m ch p i vài b c, tuy v n m t n th h n h n, nh ng xem ra không bao lâu n a là l i có th ch y nh y linh ho t.

ng nhiên nh ng vi c này b t k là Tri u Hoàn Khâm hay Mang Qu u không hay bi t. Tri u Hoàn Khâm d ng ý b t minh, còn Mang Qu nh t nh là nghe theo y, Nhan m c xuôi theo ó mà làm ra v an ph n th th ng.

Mang Qu nghe nàng nói v y bèn th phào nh nhõm, r i l i r t r è lên ti ng: “Phu nhân, th t ra Tri u tiên sinh ngài y r t quan tâm ng i, ng i sau này ng khi n tiên sinh ph i lo l ng n a”.

Nhan m m m c i: “Ng i yên tâm, sau này ta s không khi n ông y ph i phi n lòng n a”.

N u Tri u Hoàn Khâm có vi c m ám gì không th cho ng i khác bi t, nàng ng nhiên s không ch khi n y ph i lo l ng m t chút.